

Kada slušam Merimu Njegomir kako peva, ja verujem da ona peva i kada ćuti. Jer, ona peva dušom. Blago njoj! I svima koji je slušaju...

Ovo je na prvim stranama Knjige o Merimi napisao njen veliki obožvalac i poštovalac akademik Dobrica Ćosić.

Vrlo skupa i bogato opremljena monografija o Merimi Njegomir promovisana je u Beogradu početkom godine. Autor knjige "Pesma, godine, život" je poznati muzički impresario profesor Nikola Rackov, a izdavači su Kulturno-prosvetna zajednica Srbije i sama Merima Njegomir.

Monografija je neobična, ne samo po tome što sadrži priču u slici i reči o danas, kako muzički kritičeri tvrde, najboljem interpretatoru srpskih narodnih pesama, već i zato jer se u njoj nalazi i notni zapis 120 bisera srpske narodne muzike prilagođn visokom glasu Merime Njegomir.

Kada je Predrag Gojković Cune, kao član Stručne komisije RTV Beograd pre 30 godina ocenjivao glas i pevanje Merime Njegomir, dao joj je ocenu 10 plus i još napisao: " Takvom se umetniku treba pokloniti!"

Poslednjih godina međutim, iako vrhunski umetnik, Merima Njegomir nije imala mnogo prilika da publici peva, a i da joj se publika klanja, jer su neki vladavci mislili da je nepodobna kao umetnik. Zbog toga je i izbegavala javne nastupe u medijima.

- Mene je 5. oktobra 2000. godine pogodio sindrom nepodobnosti. Dolazak demokratije neki ljudi u kulturi su shvatili kao priliku za obračun sa umetnicima. Novi urednici, koje je postavio DOS, su skinuli sa programa ne samo mene veći sve pevače, koji su javno nastupali tokom devedesetih godina. Počtkom 2001. godine trebalo je na Kolarcu da održim svoj tradicionalni koncert, ali mi je urednica muzičkog programa zabranila koncert. Pustila je koncert španske muzike. I kada sam je pitala zašto je to uradila, odgovorila mi je: - Znae, sada je neko vruće vreme! Znae na šta mislim?

Nisam znala na šta misli urednica muzičkog programa Kolarčeve zadužbine, ali sam doživela da mi zabrani da pevam. Ja ne znam zašto i kako se dogodilo da je mene Merimu Njegomir, pevačicu neko poistovetio sa bivšom vlašću Slobodana Miloševića, tek dogodilo se da mi u Radio Beogradu nisu dali da pevam. Ja sam pevala i Titu, i Milošević, ali kao umetnik, a ne kao njihov partijski ili lični prijatelj. Slobodanu Miloševiću sam pevala kao

NOVE DEMOKRATE SU ME PROTERALE SA RADIO BEOGRADA I IZ KOLARCA

Životna ispovest najnagrađivanije srpske pevačice izvornih i narodnih pesama Merime Njegomir, koja je posle pet godina ćutanja odlučila da progovori

predsedniku naše zemlje na javnim priredbama u Sava centru i u Skupštini grada Beograda, prilikom proslave Dana oslobođenja. Dakle, nastupala sam u vreme državnih praznika. Od toga nisam imala finansijske ili političke koristi, jer su honorari u takvim prilikama mali, a politika me ne interesuje. Međutim, neko je iz DOS-a hteo da mi se zbog toga sveti - priznala nam je Merima Njegomir kroz kakve je nevolje sve do nedavno prolazila.

Ja sam Srпкиnja

- Kriza u mom umetničkom radu je trajala od 1999. do 2003. jer je pogodio, prvo ratni sindrom, a potom sindrom političke nepodobnosti. Ja sam, inače, čitavog svog života imala probleme sa nekim ljudima koji mene dožaljavaju na svoj pogrešan način. To me nateralo da se borim, pa sam ja naredne 2002. godine dobila svoj koncert u Kolarcu.

Zbog toga što se zovem Merima ja od malena trpim uvrede i ponižnja. Moja majka Fatima i moj Adem otac, nisu bili

religiozni ljudi. Majka mi je ime dala po dečijem sapunu "Merima", a ne po nekoj islamskoj legendi, kako mnogi ljudi misle. Mama je mnogo volela taj sapun, jer je divno mirisao. Beba na omotu sapuna imala je plavu kosicu, a i ja sam, kada sam bila mala, imala plavu kosu. Odrasla sam u zemunskoj Kalvariji u vreme kada je u tom naselju živelo 11 nacija. Međutim, kad sam pošla u školu neki ljudi su me zadirkivali zbog mog imena. To mi tada nije bilo tako strašno. Ali, kada sam odrasla, počeli su da mi zabranjuju da pevam srpske pesme, jer se zovem Merima. Obično su to bile primedbe u stilu: "Kako to da Merima peva srpske pesme?"

Najdrastičniji slučaj mi se dogodio u Kolašinu kada je bila proslava 750 godina manastira Morača. Bila sam uvrštena u muzički program proslave sa još desetak umetnika. Mi smo svi pozvani da nastupamo u kolašinskoj Hali sportova. Ja sam po programu trebalo da nastupim u bloku sa Jadrankom Jovanović,

Oliverom Njegom i Ivanom Žigon. I pred sam početak svečane akademije u osam sati uveče, došao je organizator i rekao mi:

- Vi ne možete da nastupite, jer niste blagosloveni!

Zaplakala sam. Bilo mi je jako teško, jer sam bila ponižena. Bila sam prinuđena da se borim za svoj lični identitet, da ljudima dokazujem da sam Srпкиnja. Otišla sam do vladike Amfilohija i rekla mu:

- Preosvećeni vladiko, ja sam Srпкиnja i na svoj način verujem u Boga. Ovo je greh što mi se radi. Ja sam rođena u Srbiji, bila sam udata za Srbina, nosim srpsko prezime i rodila sam decu kojoj sam dala najlepša srpska imena Milica, Jelena, Ljubica i Marko. I pevam pesme naroda u kome sam rođena. Čak sam i istrajna u želji da negujem i

čuvam tu srpsku narodnu muziku, jer je volim kao što volim svoju otadžbinu Srbiju. Nisam Arapkinja, nisam Alžirka, ja sam Srпкиnja.

Bilo mi je lakše kada sam sve to rekla vladici Amfilohiju. Posle toga napadi na mene su prestali, ali, nažalost, ima i danas ljudi koji imaju pogrešnu predstavu o meni. Zbog toga sam, verovatno, jedini srpski pevač iz otadžbine, koji poslednje decenije nikada nije nastupao u srpskoj dijaspori.

PRVI APLAUZ

Moja majka Fatima je rodom iz Bijeljine. Ustajala je u pet sati ujutro i radila po kući, ali je svaki njen korak pratila pesma. Ja sam je slušala kako peva, ali nisam pevušila sa njom. Nesvesno sam upijala sve te pesme. Tada nisam ni slutila da ću biti pevačica, niti sam znala da je Bog bio milostiv da mi podari majčin predivan glas

MALA SA KALVARIJE

Merima Njegomir je rođena u Zemunu u porodici radnika Adema i domaćice Fatke Kurtiš. Njen otac je poreklom iz Ohrida. Doselio se u Beograd, gde je bio običan radnik. Odrasla je u naselju Kalvarija, koje je bilo poznato kao mala Jugoslavija ili tačnije kao mala Evropa. Tu je zavolela srpske, ruske, vojvođanske i mađarske pesme, ali i najdebljeg dečaka iz komšiluka, jer je bila mršava kao grana.

Školovala se u Zemunu, u ugostiteljskoj i muzičkoj školi, završila je i Muzičku akademiju, ali je svoju muzičku karijeru započela u Beogradu, tada poznatom restoranu Romanitar. Prvu ploču Daniluška je snimila 1976. godine sa pesmama Ivuška i Oj, cvitjoj Kaljina.

Merima Njegomir je objavila 24 albuma. Najomiljeniji joj je album Zbog tebe, a najveći tiraž je imala velika ploča Opilo nas vino. Ima u svojoj kolekciji 20 vrhunskih nagrada za interpretaciju. Postala je Prvi glas Jugoslavije u Nišu 1978. godine. Prvu nagradu za interpretaciju je dobila u Vogošći 1987. Na Ilidži je 1988. osvojila Zlatni sabor. Pevačica godine je bila, po izboru Politike Ekspres 1980., zatim u Radio Beogradu 1989. i na MESAM-u 1994. Radio Novi Sad joj je dao specijalnu diplomu kao najboljoj pevačici 1998.

Porede je sa Anicom Zubović i Ksenijom Cicvarić. A Ivica Krajač joj je rekao da ima najbolji belkanto glas. Vlasnica je Zlatnog mikrofona PGP RTS i Carice Theodore u Nišu 2002. godine, kada je postala prvi Ambasador pesme.

Merima kao pasionirani teniser ima i nagrade sa turnira Kopaonik 2001. i Gemaks 2003. Navija za Crvenu Zvezdu. Najdraži cvet joj je karanfil, boja zelena, a životinja mačka. Obožava Bitlse i Barbaru Strejstend, ali i Zdravka Čolića. Letuje u Budvi. Kad ne peva, čita. Priznaje da su joj u životu najteže padala ljubavna razočarenja. Udala se i potom razvela od Milana Njegomira, poznatog direktora fonda za unapređenje stočarstva STFO, sa kojim je od kraja sedamdesetih do polovine osamdesetih dobila Ljubicu, Milicu, Jelenu i Marka.